

COURTESY KOEFODS SKOLE

Vi glemmer, at grønlandere, der flytter hertil, er fremmede i det danske samfund

Grønlandere er overrepræsenteret i en masse negative statistikker. For eksempel er 6 % af de hjemløse herhjemme grønlandere.

AF ROBERT OLSEN

Rådet for Socialt Udsatte udgav i januar 2014 publikationen 'I Grønland er jeg for dansk, og i Danmark er jeg bare grønlander'.

I publikationen fortæller 12 udsatte grønlandere deres historie om mødet med og livet i Danmark, når man er tilrejsende fra Nordatlanten. Som grønlander er man dansk statsborger, uanset om man bor i Nuuk eller Nøragersminde. Det eneste, det kræver for at flytte ind i den sydlige del af rigsfællesskabet, er at udfylde

en flytteblanket og indsende den til folkeregistret – og så penge til en flybillet.

Det lyder nemt og enkelt, og langt de fleste tilrejsende grønlandere klarer sig rigtig godt i Danmark. Til gengæld – og desværre – er udsatte grønlandere overrepræsenteret i en masse negative statistikker. For eksempel er 6 % af de hjemløse herhjemme grønlandere, mens deres andel af befolkningen er mindre end 1 %.

I mange danskeres øjne er 'grønlandere i Danmark' ensbetydende med den udsatte gruppe. Dem, som falder helt ud af systemet og ender i misbrug og hjemløshed.

I publikationen fra Rådet for Socialt Udsatte kan man komme ind bag historien om de udsatte grønlændere. Her er 12 personer, der fortæller hver deres historie om, hvordan deres liv i Danmark er endt i – eller har været – en social deroute. Nogle er vokset op med hele pakken af omsorgssvigt, seksuelt misbrug og alkoholisme i familien. Andre er egentlig bare flyttet til Danmark med en ægtefælle, hvorefter parforholdet går i stykker, og alt herefter går galt. Langtfra alle var socialt udsatte, da de boede i Grønland.

Men hvor er det så, at det går galt, og hvorfor går det så galt? En af de forklaringer, som præsenteres i publikationen, er de store kulturelle forskelle, der er mellem Danmark og Grønland. En anden er sprogbarrierer, hvor især de yngre generationer ikke står på specielt god fod med det danske sprog. Og tilsammen udgør de to forhold en farlig cocktail, som i sidste ende gør det nærmest logisk, at det skal gå helt galt for nogle.

At en betragtelig del af de udsatte samtidig lider af personlighedsforstyrrelser og psykisk sygdom – ofte udiagnosticeret – gør deres tilværelse yderligere vanskelig.

På Kofoeds Skole arbejder vi med denne gruppe i København, Aarhus og Aalborg. Vi ser frem til, at publikationen bliver læst af beslutningstagere og først og fremmest af de sagsbehandlere, der skal forvalte beslutningerne. Vi skal i vores socialpædagogiske indsats med målgruppen håndtere ofte urimelige og irrelevante systemkrav til traumatiserede og misbrugende grønlændere. Alt for mange gange oplever vi 'systemets' manglende indsigt i og forståelse af, hvilken baggrund og hvilke forudsætninger den enkelte grønlandske borger har.

Men der er også gode eksempler som f.eks. Aalborg Kommune, hvor der er oprettet en 'grønlæn-

derenhed'. Grønlændere, der vurderes at have andre problemer end ledighed, henvises til grønlænderenheden, som er sammensat af myndighedspersoner fra både social- og beskæftigelsesforvaltningen. Personalet i enheden har indsigt i og forståelse for målgruppens komplekse problemer. Det giver en effektiv sagsbehandling og et kvalificeret samarbejde med de private aktører – bl.a. Kofoeds Skole i Aalborg.

Set fra vores aktørsynsvinkel vil det være ønskeligt, at andre kommuner med en stor koncentration af udsatte grønlændere følger dette eksempel.

For selv om de allerede er danske statsborgere, når de kommer hertil, har opgaven ofte karakter af integration. Vi har alle en interesse i, at udsatte grønlændere bliver hjulpet bedre, end tilfældet er i dag. Derfor skal indsatsen også bære præg af de redskaber, man anvender i integrationen, f.eks. undervisning og uddannelse.

For kort tid siden havde Kofoeds Skole besøg af den grønlandske finansminister og den grønlandske socialminister. Begge delte bekymringer om, at unge grønlændere forlader Grønland. Ca. 3.000 personer flytter årligt til Danmark, og kun ca. 2.300 personer flytter fra Danmark til Grønland.

Det giver en nettoudvandring på 700 personer, hvilket er med til at undergrave Grønlands i forvejen skrøbelige økonomi. Specielt set i lyset af, at integrationen i Danmark er besværlig, og at de unge grønlændere har svært ved at finde sig til rette, skal der skabes incitamenter til at blive i Grønland gennem arbejdspladser og bomuligheder.

Problemet er altså dobbelt. Der er stort behov for at finde løsninger, og de skal findes både i Grønland og i Danmark. ■

DENNE ARTIKEL HAR VÆRET BRAGT I POLITIKENS DEBATSEKTION
D. 3. FEBRUAR 2014.

KOFOEDS SKOLE HAR LANG TRADITION FOR OG STOR ERFARING MED AT ARBEJDE MED UDSATTE GRØNLÆNDERE I DANMARK.

Skolen har kontakt med udsatte grønlændere i København, Århus, Aalborg og Esbjerg og arbejder sammen med de pågældende kommuner og de lokale grønlandske aktører omkring væresteder, aktivitetsmuligheder og botilbud. Der er tilbud om rådgivning og vejledning, støtte til at opsøge forskellige myndigheder efter behov og opsøgende arbejde hvor udsatte grønlændere ofte færdes. Kofoeds Skole har aftale om aktivering for kontanthjælpsmodtagere.

I arbejdet med udsatte grønlændere fokuseres der på at implementere anbefalinger fra Socialministeriet og Socialt Udviklingscenter SUS i skolens målsætninger.

Kilde: www.kofoedsskole.dk